

der fra Ministeriets Side ansøres for at opheve denne Forpligtelse, er den, at der i Maren omring 1850 ved Fastsettelsen af Vigningskatten og Udvæjningen deraf ikke blev taget Hensyn til denne Grevskabets gamle Forpligtelse, og at derfor Billighed taler for nu, da Besidderen har andraget om fritagelse for Forpligtelsen, at indrømme den. Dette Argument har ganske vist ikke været det, der har været det Afgjørende for Udvalget. Naar Udvalget er gaaet ind paa Forslaget, saa er det væsentlig, fordi det er oplyst, at vedkommende Lehnbesidders Forpligtelse til at holde en Distriktslæge paa Godset medfører en Ret for ham til at ansætte og afskedige Distriktslægen og udelukke Ministeriets Indgriben i Spørgsmaal om Ansættelse og Afstedigelse af Distriktslægen. Det er altsaa i Virkeligheden en lille Rest fra Tiden før 1848, der endnu eksisterer paa dette Gods, en Slaags Patronats eller Kaldsret med Hensyn til Distriktslægeembedet, som er fuldstændig enestaaende her i Landet. Der var nogen Betænkelighed i Udvalget ved at ophæve denne Forpligtelse for Besidderen af Grevskabet Frijsenborg, idet man ikke var bekendt med, hvorledes Forholdet var andre Steder, og man ikke vidste, om der mulig kunde være Forhold andensteds, som kunde ordnes under Et med dette. Men Udvalget har faaet en Skrivelse fra Ministeren, hvorefter der ikke eksisterer et saadant Forhold andre Steder, og jeg er saaledes istand til at meddele, at Forholdet paa Grevskabet Frijsenborg i saa Henseende er enestaaende her i Landet. Paa Grund af dette Forholds besynderlige Karakter og navnlig paa Grund af den Eiendommelighed, at Staten er fuldstændig ude af Stand til at kunne kontrollere Ansættelsen i dette Distriktslægeembede, hvilket dog kan faae ikke saa ringe Betydning, er det, at Udvalgets Flertal har tiltraadt Forslaget om at opheve den omhandlede Forpligtelse; men jeg gjør gjentagende opmærksom paa, at det er et andet Flertal end det sædvanlige. — Vædringsforslaget Nr. 39 behøver jeg ikke nærmere at omtale, og Vædringsforslagene paa § 27 give mig heller ikke Anledning til nogen Bemærkning, da de alle ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget.

Jusitsministeren (Kelleman): Jeg skal i Anledning af den Hensigt, der blev gjort til mig, tage Spørgsmaalet om en bekvemmere Samling af det Stof, der nu er samlet i Lov- og Ministerialtidenden, under Overveielse, og jeg vil blot benytte Leiligheden til med det Samme at sige, at det jo sikkert nok — derom er der ingen Tvivl —

vil kunne ske, men det vil komme til at koste Penge, og det ikke saa Lidt. Lov- og Ministerialtidenden er, som de Herrer af Finantslovene ville have set, ikke noget profitaabelt Foretagende; der er betydelig Underbalance derpaa hvert Aar; men under Forudsætning af, at man er villig til at udrede, hvad det koster, hører det til de Ting, som ikke ere forbundne med stor Bæmselighed, at faae en mere bekvem og haandterlig Samling af det Stof, der nu er samlet i Lov- og Ministerialtidenden. Hvad de enkelte Vædrings- og Vædringsforslag angaar, skal jeg først bemærke, at jeg ikke har Noget at erindre imod, at man tager det Forbehold, som den ærede Ordfører omtalte, og som findes under Nr. 35, efter den Fortolkning, han gav deraf. Jeg ser ikke, at der kan indvendes Noget imod, at Thinget overhovedet vil reservere sig sin Stilling med Hensyn til dette hele Spørgsmaal og giver dette Udtryk ved at indsætte Ordet „forfudsvis“ i Teksten. Vædringsforslaget under Nr. 37 har jeg, som den ærede Ordfører bemærkede, tiltraadt, og det giver derfor ikke Anledning til nogen Bemærkning fra min Side. Hvad endelig Vædringsforslaget Nr. 38 angaar, vil jeg blot bemærke, at jeg ikke alene har støttet dette paa det Hensyn, at man ikke med Billighed kunde forlange, at Grevskabet Frijsenborg skulde vedblive at lønne denne Læge, da Grevskabet ikke fik Bederlag for denne Forpligtelse ved Vigningskattens Udvæjning i 1850; men jeg har ogsaa lagt Vægt paa det Bæmselrige og Abnorme i, at Distriktslægeforetningerne et eneste Sted i Landet skulde være i Hænderne paa en Mand, der ikke var ansat af Staten, men af en privat Mand, nemlig Lehnbesidderen. Jeg tror, at det ikke alene er et økonomisk Billighedskrav for Grevskabet Frijsenborgs Besidder, men at det ogsaa for Orden og Symmetri i Statsjenseten er ønskeligt at komme bort fra en saadan enkeltstaaende Abnormitet.

Clausen: Som den ærede Ordfører allerede har bemærket, er det et andet Flertal end det sædvanlige, der stiller Vædringsforslaget under Nr. 38, idet nogle af Udvalgets Medlemmer, nemlig de ærede Medlemmer fra Ribe (Buff) og Jaaborg (M. Bederfen) samt jeg, ikke have troet at kunne tiltræde dette Vædringsforslag. Det gaar ud paa at oprette et nyt Distriktslægeembede ved Grevskabet Frijsenborg og samtidig dermed at fritage Besidderen af Grevskabet for den Forpligtelse, der paahviler ham til at holde Læge paa Godset. Det er ganske vist, som den høitærede Minister udtrykker sig, et ab-